

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

1. MARS 1937

9. ÅRGANG

NUMMER 5.

Bønnens og takkens vinge

Følgende brev fra Kinas misjonærer minnes siste fullført på, er ubestridt sterke til tilsyne også mer og religionen i Kristendommen mest utvikledommer. Kaga... hans og han til kristendomen sendte misjonarselskapet innberetning til misjonismen, hing... klart for en del som alle kommunikasjoner skremt grem... atografer hvite rader forundring folkeskolen, ermer... de få... det se... beltre... jellige f... dag er... men til: Hu... høste... tt ut... og d... or ell... all er... 8.

Følgende brev fra Kinas misjonærer minnes siste fullført på, er ubestridt sterke til tilsyne også mer og religionen i Kristendommen mest utvikledommer. Kaga... hans og han til kristendomen sendte misjonarselskapet innberetning til misjonismen, hing... klart for en del som alle kommunikasjoner skremt grem... atografer hvite rader forundring folkeskolen, ermer... de få... det se... beltre... jellige f... dag er... men til: Hu... høste... tt ut... og d... or ell... all er... 8.

Når Herren bare får oss der at vi er villige til å betale omkostgene, er villigere osi-pojo hrdlu hingene, la ham ta ledelsen, da kan han fylle den sorgtunge og bedrevede sjel med takk.

Det er nu over 4 måneder siden vi hadde livstegn fra Samset. Uvisst tar på. Det blir alene ved Guds makt en holdes opped troen.

Jeg hadde gruet svært for julen; men en fikk slite sig igjen, jeg fikk til jul. Det saatte tanken på gild og blev mig virkelig til hjelp. Jeg ble minnet om Jonas i fiskenes buk da han fra havdypet kom Herren ihu og ropte om hjelp. Han blev klarssyrt der nede i dyptet og fikk se både de ugudeliges håploshet og Herrens frelse. Da blev hjertet fylt med lovsang. Hjelpen uteblev heller ikke. På Herrens bud måtte fisken gi avkall på sitt bytte.

Da Paulus og Silas ved midnattstider med en sår, bledende rygg og fettene i stokken sang Gud lovsanger, da svarte Gud med en gang ved et sterkt jordskjelv, slik at fengslets grunnvoler rystet og alle dører sprang opp og alle leker løstes.

1. Kron. 20, 22 står det: «Straks de begynte med sine fryderop og lovsanger, lot Herren en flokk bakfra komme ove Ammons barn». — Les kapitlet! Det har hatt meget å si for mig i denne tid. En dag jeg leste salm. 50, 23, blev det nytt og levende for mig dette at jeg ved takksigelse er rett Gud. I 2. Kron. 20 ser vi at der var lovsang både før og etter seieren.

Men tilbake til det lille hefte. Der står om en flokk misjonærer som var i fangenskap — antagelig fra Peping, i boxer-oprøret 1900. En dag fant en av dem en såret fugl. Han tok den inn og pleide den. Men den ene vingen var og blev ubruklig. Dette blev en preken for dem. De hadde bedt natt og dag om utfrielse, — bonnevingen hadde vært i aktivitet hele tiden, — men takkens vinger var bundet — akkurat som den lille fuglen: den flakset og flakset med den ene vingen, men kom ikke til

At jeg kjente mig fattig da jeg kom alene, er jo selv sagt. Men jeg hadde fest i Gud. Han kom sitt barn ihu. Med ham fikk jeg også gå inn i det nye året. Fremtiden ligger i hans hånd. «En morgondag har jeg ikke sett, Min gårdsdag redan är fjärran. Vad jag behöver, har han berrett, Och se: I dag hjälper Herren!» Det kom så mange gode jule-

viers. Slik hadde de også strevet, men alle derer var lukket. Men nu kom takken, og med den utfrisen.

Begge vinger må til for at sjelen kan løftes opad til Gud — med den ene ber vi, og med den andre tar vi imot. Det står så godt i Es. 40, 31: «De som venter på denne sørster at hun må krafta til å holde ut. Husk: Hennes kjer...»

Denne sørster er i roversnes hender. Selv er hun ganske sikrert nedbrutt i sorg og skufede forventningsgjeld. Det er prøvsomt for misjonæren som er fange, men ganske sikrert er det også prøvsomt for hans hustru som må leve i uviss het ommannens skjebne. Gud gi oss mer av denne «bønnens og takkens vinge», som sørster Samset skriver om, blev vår lengsel da vi leste følgende brev. Antagelig vil det bli slik for flere og derfor tar vi det inn.

Kjære venner!

«Lovprisning forandrer ting» var overskrifta på et lite hefte jeg fikk til jul. Det saatte tanken på gild og blev mig virkelig til hjelp. Jeg ble minnet om Jonas i fiskenes buk da han fra havdypet kom Herren ihu og ropte om hjelp. Han blev klarssyrt der nede i dyptet og fikk se både de ugudeliges håploshet og Herrens frelse. Da blev hjertet fylt med lovsang. Hjelpen uteblev heller ikke. På Herrens bud måtte fisken gi avkall på sitt bytte.

Da Paulus og Silas ved midnattstider med en sår, bledende rygg og fettene i stokken sang Gud lovsanger, da svarte Gud med en gang ved et sterkt jordskjelv, slik at fengslets grunnvoler rystet og alle dører sprang opp og alle leker løstes.

Men tilbake til det lille hefte.

Til misjonsvennen!

Da nu misjonær Helga Lundby aktet å reise hjem efter en 9 års arbeide i Kina denne gang, og de flest innkomme midler — kr. 10000.00 — er lite, vil jeg herigjennem få bevennene om å innsende et bidrag, så nødvendige beløp av hjemreisen kan bli sendt snarest mulig.

Sester Lundby har vært en trofast og opofrende arbeider i Herrens vingård. Hun trenger nu vennenes støtte. Med hilsen til misjonsvennen.

J. Lind, Moss.

Det er en oppriktig glede å få gi ovenstående opropp vår anbefaling. Sester Lundby er en trofast sjel og en tro arbeider der hvor Gud har satt henne. Hun er av «destilles» når det gjelder henne selv, men hun har ofret meget for å bringe evangeliet til kineserne. La henne nu få et bevis på at vennenes setter pris på hennes trofaste, uegennytte og opofrende arbeide ved å sende sine beløp snarest mulig.

Adressen er bare:

Jul. O. Lind, Moss.

R. Ed.

hilsener, — må visst nevne et par fra nabomisjonen led slik: «Vi hadde faste og bønn for Samset sondag før jul. Vi tror at Gud hører våre bønner. Vi vil være stille og vente på ham.»

En annen: «Mine ønsker for dig og dine sender jeg veien om Guds nådetrone. Må så dere få opive bønnherelsen!» Es. 49, 8.

Så vil jeg gjerne si hjertelig takk for trofast forbenn.

Laohokow 9. januar.
Eders i tjenesten
Karoline Samset,
i «Utsyn».

Luthers rim om bibelen

Hvor huset ingen bibel har der trenger satan inn så snar, der allting ser helt mislig ut, så skynd dig, skynd dig kjære venn,

og gi den blanke kronen hen. En bibel kjøp! Hver morgengry når dagen rinner op på ny, i boken les, med ivrig sinn, i dens dype mening inn.

Bring alltid nye skatter frem, Gjor bibelen til ditt rette hjem, et åndens hjem, hvor du kan bo, en borg, et bolverk om din tro.

Og flett dig her med kyndig sans av skjonne bibelsprog en krans. La disse blomster lyse så at hver kan fatte og forstå at Herrrens ord til hver en tid ditt banner er i livets strid.

„Skal jag nødgas ens sam komma?“

Denne setning av en svensk sang grep meg sterk under mitt besøk i en av våre byer sist i år. Jeg hadde talt en aften om vart arbeid som Guds høstfolk, og var selv sterkt grep av budskapet. Dagen etter var jeg til middag hos noen av vennerne om fant da hos dem den svenske sangen som inneholdt setningen som er nevnt ovenfor. Sester lod disse ord for mig uavbrutt i flere dager, og rett som det er griper det mig igjen: «Skal jag nødgas ens sam komma?»

Gud vil også at vi enkeltvis skal bli sjellevinners som tar sikte på den ene. Det er forresten helt umulig å være en sann Kristi etterfølger uten at det blir en hjertesak for oss å vinne sjelle. Hverken en fin forsamling eller et godt sokkensamfund kan tilfredsstille en sann kristen. Sjelle må freles.

Paulus hadde et meget utvidet syn på dette og var sterkt grep. Han gikk så langt som vel intet menneske har gått enda. Det er verdt å legge merke til hans vidnesbyrd: «Jeg sier sandhet i Kristus jeg lyver ikke da min samvittighet vidner med mig i den Helligånd, at jeg har en stor sorg og en uavsladelig gremmelse i mitt hjerte: for jeg vilde ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brodre, mine frender etter kjedjet». (Rom. 9, 1–3). Om jeg enn er fri for alle har jeg dog gjort mig til tjener for alle for å vinne de fleste. Jeg er bleven som en jøde for jødene for å vinne jøder, for dem som er under loven, som en der er under loven, om jeg enn ikke selv er under loven. Som dem som er uten lov er jeg bleven som en der er uten lov — om jeg enn ikke er lovles for Gud, men lovburden for Kristus — for å vinne dem som er uten lov. For de skrepelige er jeg bleven skrepelig, for å vinne de skrepelige. For dem alle er jeg bleven alt for i alle tilfeller å frelse noen». (1. Kor. 9, 19–22)

Et hvert menneske som er Gudhengivent og som får den rette utvikling, vil uviklærlig bli grep på samme måte. Man kan ikke leve et våkent kristenliv uten samtidig å ha et åpent øye for den ufrelstes endeligt, og ha nod for deres frelse. Man kan ikke tenke på ildsjeoen og den evige fortapelse uten at ens hele indre vänder sig i smerte. Man vil da gripes av en intens trang til å redde flest mulig. Man vil bli en lidenskapelig sjellevinner.

Vi skal alle åpenbare for Kristi domstol å få lenn for vår gjerning på jorden. For en alvorlig. A hvor mange skal komme tomhendte, uten en eneste sjel som de har reddet, og vunnet for Kristus. Gud gi at alle var grep av dette spørsmålet idag: «Skal jag nødgas ens sam komma?»

Ruben Dammen.

EPAFRAS

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens
Tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redak-
sjonskomité. Utkommer hver 1. og 15.
i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både
redaksjon og ekspedisjon sendes under
adressen:

Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løsaafl 20 øre,
kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år.
Til utlandet kostar bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets post-
anstalter og hos kommisjonene.
Adresseforandringer, skriftlig opgale-
ges og betalinger skjer til overstående adr.

Fra redaksjon

Skriv tydelig.

Det hender ofte at vi får manu-
skrifter med forfatternavn som
så utydelig skrevet at det er helt
uleselig. Hvis vi ikke kjener ved-
kommende forfatter er det et
slumprætt å få det tydet riktig.
Skriv derfor tydelig underskrift.
Skriv også bare på den ene side
av papiret.

På grund av plass

måtte vi sløffe utklippningsartik-
kelen «Nådavennen historie» av
Fr. O. Valton. Den er blitt lest
med interesse og vil muligens ut-
komme i bokform. Vi måtte også
være med kvitteringen av innk.
midler til misjonen. Vi takker for
gavene som vil bli sendt til de op-
gitt arbeidere.

Skulde det bli noen feil, eller
noget beløp glemt å kvittere for
håper vi vedkommende som har
sendt beløpet gjer oss oppmer-
ksom på det. Intet i denne verden
er som bekjent fullkommen og
feil kan forekomme.

Det er naturligvis unodvendig
å nevne at innsendte artikler må
stå for innsendernes eget ansvar
når intet annet er bemerket.

Vi er takknemlig

for små-notiser fra forskjellige
steder og stoff som kan være til
oppbyggelse. Skriv helst kort hvis
det lar sig gjøre.

Fra ekspedisjon

1956 nye abonnenter

rapportert et av de kristelige
blader allerede i begynnelsen av
februar. Dette viser at det går an
å få nye abonnenter hvis man
legger an på det.

De sier også en hjertelig takk
til alle abonnentsamlerne som har
sendt inn abonnementer.

Du som synes om bladet: Vil du
likje hjelpe oss å få noen nye
abonnenter i år også?

At «Røsten» har vært til nytte
for misjonssaken blandt oss, kan
vel ingen nekte. Gjer nu et for-
sok og send oss nye abonnenter.

Bladmisjonen.

Vi har sendt bladet gratis til
flere syke og fattige. Vi får ofte
anmodning om å sende det og til-
takket vi ikke nøket noen å få
det fritt, men vi kan ikke sen-
de flere heller nu. Har du råd til
send et beløp — stor eller lite —
og vi skal sende det til sykehus-
gjerning og andre som gjør
vil ha det, men mangler midler til
å betale med. **Glem det ikke.**

Det kan passe utmerket å sende
belepet når kontingenget inn-
sends. Det er noen som regel-
messig har sendt sine bidrag til
dette.

Vi må nu stoppe bladet

til dem som står tilrest for altfor
lang tid. Det er ikke hyggelig,
men vi må jo ha inn kontingenget
for å klare våre utgifter.

MERK :

Postkontorene tillater ikke å
læse inn utfyllede postanvisninger
i bladet lenger. Derfor kan vi ikke
sende regning på denne måten.
Hvis man er i tvil om hvor meget
de skylder, så send oss et brevkort
og vi skal sende regning pr.
brev.

Opgi alltid samme navn

når bladet skal betales. Det er
umulig å vite annet enn at det er
en ny abonnement nfr. eks. hu-
struen sender kontingenget for
bladet som før har gått i man-
nens navn, i sitt navn.

Tenk om 'alle som av omstendig-
heten tvinges til å stanse
hjemme, vilde la sitt misjonskall
«transformere» til en livsopgave
i hjemlandet, skriver «Banneret».

Det er ikke alltid de gamle
er klokke.

Straks etter sin omvendelse ønsket Moody å bli i den
menighet hvor han gikk på møter og
i søndagskolen. Men da han
motte i menighetsrådet for å gi
svar på en del spørsmål, var svaret
så usfullkomne at hans opgave ble utsatt til senere. Om
dette sier han selv: «Da jeg var
blitt omvendt, ønsket jeg å bli
medlem av menigheten, men de
vilde ikke ha mig, da de ikke trod
de jeg var rett omvendt. Om en
kort tid blev han dog optatt.

I Det gode Budskab

skriver E. A. Nordquelle blandt
annet:

Dessverre har vi ikke plass til
å skrive mere denne gang. O, at
bladet var dobbelt så stort og det
kunde det med lettet bli, om alle
abonnentene betalte ordentlig,
men dessverre mange kristne er
svært etterlatne med betalingen!

Mannen som blev hjemme.

I «Life of Faith» fortelles om
en mann i England som for en del
är tilbake kjente kall til å reise
ut til Afrika som misjonær. Uovervinnelege hindringer la sig
i veien, og han måtte bli i hjem-
landet. Men han oppga ikke sitt
misjonskall. Han så det som sin
fremtidige oppgave å bruke sitt
liv i hjemlandet til å tjene penger
til misjonen i Afrika. År etter år
har han nu sendt nettoutbyttet
av sin forretning til B. M. S. (de
engelske baptisters misjonssel-
skap), som driver et stort arbe-
de i Belgisk Kongo. Beløpet for
1926, det sist rapporterte år, var
£ 5,267, adskillig over hundre tu-
sen kroner. Med det var hans
bidrag til B. M. S. steget
til £ 37,575, tre kvart million kroner!
Hvor meget der siden er
blitt gitt, har vi ingen meddele-
lse om.

«G det skader oss meget, og
hva der er verre, de skader sig
selv mest. Hjelp oss nu du, og
vær med! Nulla satietas rerum
konestosum: — Man kan ikke
gjøre formegent godt!

Dessverre er det vist slik med
de fleste kristelige blade.

Apent for evangeliet i Norge.

Det er interessant å lese de
forskjellige utenlandske predikan-
ters uttalelser etter sine Norges-
besøk. Alle er de, stort sett, enige
i at det er apent for Guds ord
her i landet nu. En kjent svensk
misjonær, A. Leander, skriver bl.
annet: «Stort sett kan man si at
det er mørk åpent i Norge for
Gud enn i Sverige for tiden. Fol-
ket der er mørk grepet av Gud.
Her i Sverige behøver vi en ny
veldig vekkelsesbølgje over hele
vårt land, — en ny besøkelsestid
fra Guds åsyn».

Frank Mangs uttaler i et in-
tervju med «Svenska Morgonbla-
det»:

«Det åndelige klima er adskillige
grader varmere — og det ånd-
elige liv slår med hurtigere puls
i Norge enn i Sverige. Det er en
veldig interesse der for åndelige

spørsmål. Det er stor forskjell
der, og i Sverige. Det er mange
ganger lettere å komme i kontakt
med en nordmann i åndelige
spørsmål. Vekkelsen har grepet
hele folkesjelen så pass radikalt
at man ikke lenger skammer seg
for å tale om åndelige ting. Det er
intet merkverdig eller ualmindelig,
at en ikke-troende ungdom —
eller hvem som helst forøvrig —
samtaler om religiøse problemer».

Må vi benytte vår besøkelsestid.

Emile Zolas vidnesbyrd.

Den verdensberømte franske
forfatter Emile Zola skrev til en
venn kort før sin død:

«Jeg har inntil nu vært en iv-
rig fritenker; d. v. s. jeg har aldri
trodd på noe annet enn den
håndgripelige materie, om jeg så
må si. Nu begynner jeg å kjenne
svakheter i en sådan religion, li-
kensom jeg tydelig ser og forstår
at den duger ikke for Frankrike.
Jeg tror nu at intet annet kan
redde oss alle enn en tilbakeven-
den til kristendommen og det
evangelium som er skjenket til
fattige og rike, lærde og ulyerde.

De gudløses verdenskongress.

Den 7. februar hadde de «ga-
lose» sammenkalt til en verden-
kongress i Moskva. Der var sat
et 1600 representanter fra
land. Kongressens hovedformål
var å starte en «verdenspropa-
ganda mot religionen», og leg-
genningen til et «internasjonalt
religiøs propagandafond».

Det var en anseelig flokk som
var samlet der og kampen gjeldte
ikke et enkelt land alene, men
hele verden. Det er innsamlet
millioner rubler til opprettelse
en ateistisk radiostasjon, som skal
oprettes i Sovjet-Russland. Ce-
ntralrådet disponerer over et fon-
d på 19 millioner rub.

Bevegelsen eier i Russland 650
klubbhus, 146 gudløshetskoler
102 opforstringshjem og 80 an-
delige museer. 1 200 000 at-
treligiøse skrifter utgis årlig
Moskva. Noen oversikt over den
internasjonale stilling foreligger
ikke, men over hele verden mer
ker man dens virkninger.

Norske kristne! Hvad gjør du
for at Kristendommen skal få
fremgang?

vi underlig for oss her i landet
vi må huske på at boken
vet for Japanerne. Man fast-
forholdene i Japan og om-
på side 33 om den som er
hellig. Men han er vel
redd for utsikkeiselser kirk-
tror at Japan skal komme
på et fjell i Japan. —
Wilhelm

SPREDTE FE

Takk

Vil gjennem «Mis-
sions-Røsten» sende min hjerteligste
hilsener til dem som kom til
50 års dag og for de
blev sendt mig fra de
steder. Herren lønne
igjen med et «godt»
tet og overflyttet
dig sende en takk til
steder, hvor jeg for-
lief i 1936. Takk for
frihet mot mig og
ner.

Fred over Guds
Minnesund 22. Evang

Efter 14 dag
møter og bibelle-
re kjære venner
gikkturen, og
og i et av Hær-
vær i Stryken
marka til Sund
kom frem etter
til våre kjære
Jensen. Det v
i hus og fikk
blitt sokk vát
Herren ga

Han hadde se-
Herrens herlige
huset, men de
(Efs. 5. 18 —
ånd delte ut,
tale med tur-
Guds». Apgj

Det var en
det var en
for hjertend
Bare Jesus
som er «da-
geaktent og
re til inter-
Kor. 1. 27

Derefter
re venner
jeg fikk
kjære se-
har alle
veien og
enda ikke
er med
are. D
tene, me-
på å kom-
lig å be-
Jesus v
ner. Ta-
deres
nest
t jen
takker
mer d
jeg be
re all

Komme dit rike!

livet og det overflodige livet. Andens fornemste frukt som er kjærlighet får da liten makt over våre liv.

«Til ordet og til vidnesbyrdet.»

Jølks så på vandringen videre og tok farvel med mine kjære venner og sesken i Syver Utnes gjestefrie hjem som altid står åpen for Herrens visdom. Den kjærlighet og opofrelse som disse våre kjære venner er så fylt av er dyrebar. Overga dem til «Herren og hans nådesord som er mektig til å oppbygge eller gi eder arevelodd blandt alle dem som ennå ber denne bønn, der ber dem ikke av hjerte, men mest kanskje for skikk og bruk. Hvad vil det si at riket skal komme? Jeg er bange for at mange ikke er klar over dette. I Luk. 17, 20–21 leser vi om noen som kom til Jesus og spurte om hvilken tid riket skulle komme. Sverdet led: «Guds rike kommer ikke på den måte som I tenker. Heller ikke skal I si: Se her eller se der er det; for Guds rike er innen i eders. Altås mine leser, når denne bønn er blitt oppfylt skal Guds rike være kommet i den enkelte.

Br. E. A. Nordquelle var der også forkynte Guds ord.

Vennene samles til møter i «Folks Rost». Det er et lite, men koselig lokale.

På lerdag var vi ikke mange samlet, men vi fikk erfare hvad Jesus selv sier: «Der hvor 2 eller 3 er samlet i mitt navn, der vil jeg være og velsigne». Det er så godt at Guds velsigner ikke bare når det er mange folk, men han velsigner også om vi er bare noen få samlet. Pris skyde Gud.

Br. Nordquelle talte om nåden i Kristus, hvorefter det var flere som priste Gud for nåden som de hadde oplevd.

Til sendags formiddagsmøtet hadde br. Nordquelle fått en tekst fra Ap. 5, 1–6. Han stanset ved «de 7 Guds ánder som var sendt utover all jorden». Han kan bli fullkommengjort til tjenestegjerningen, til Kristi legeme oppbyggelse. (1. Kor. 14: 12, Efs. 4: 14). Det er sørgetlig at det skal være så meget strid om

lestet et Guds ord, og innledet til benn. Vi kjente fra begynnelsen av at Gud var nær og velsignet. Vi fikk erfare hvad det står i Salm. 133. «Se hvor godt og hvor liflig det er at også brødre bor sammen» o. s. v. Da salmisten kunde synges det i den gamle pakt hvor meget mere kan da ikke vi synges det av hele vårt hjerte, vi som har fått kjenne kraften av hans opstandelse.

Br. Nordquelle talte derefter over ordet, «Er Gud for oss hvem kan da være imot oss». Og så var det bevertning. Efter den var det mange herlige vidnesbyrda lykkelige sjeler. Det var riktig feststemming tilstede.

Lønnen venter oss alle, og den blir etter vår gjerning.

H. W.

nåde gav dem et felbart bevis på dens kraft. Og en talte straks på det persiske sprog, en annen på det hinduiske og en annen på et annet sprog. Og dette klargjorde for dem at det var ånden personlig som talte. Derfor kaller apostlene det nådens virkninger som gives enhver til det som er gavnlig.

La oss nu gå til vesterland, hvor Augustin avgir vidnesbyrd om helbedelser og andre undergjerninger. Tungetalen nevnes også. Han sier på et sted: «Vi gjør vedblivende hvad apostlene gjorde da de la hendene på samaritanene og nedkalte den hellige ånd over dem. Det forventes at de omvendte skal med nye tunger.....». Augustin døde i 430.

I de ca. 170 år som er igjen av denne periode, er slike skjonne sannheter der gis lys over nådegavenes eksistens, som ensomme stjerneskudd i mørke. Statskirkesystemet hersker og med vold undertrykkes de friere retninger og menigheter som finnes spredt over hele riket og hvor ånden enda får virke fritt. Men Herren våker over sitt folk, og er med etter sitt løfte. Dobbeltbekken (Ez. 47.) går enda frem gjennom verden, om ikke med slik velde, men den er der. Halleluja! Endog i den tusenårlange mørketid som nu følger spores strømmen av «blod og ild», til sere for Guds herlige navn.

Nådegavenes virksomhet i middelalderen.

Vi har i de tidligere kapitler sett hvorledes nådegavenes virksomhet kan følges gjennem hele oldtiden. Jesus har jo også lovet sine venner at

bonner». Om Paulus heter, at han ikke har hatt haft en natt eller dag, med et tall (Rom. 10, 20, 31).

Det egentlig strever, men han kunde ikke kjerlighet trøver os, nærmest ikke. Når himmelen er svært, skal deles ut, vil ikke hverandres brører og ledes Kristi lov. Hans kjerlighet, da går man med sin store budbodsvei.

Vi igjen for Herrens sake har evig verd vi finner i stjerne for vi i kongen selv har tendt, mens vi.

Rolf W. Misjonarkant.

er om kors

anske misjonærer og vant dr. Kagawa, kom til norsk og ungdomsitteratselskap. Omneholder korte taler. Det er underlig at en omvendt herre i en slik bok som var forhold og kjetil fremstiller han budskap og viderbare frengang. Hatt i hans hjerte, og går klart at han er det som angår kjetil. Det er vett hvordan der forsøker han både kristne og særdeleshet til fra det heile og de virkelige leder. Et folket kan Kristus. Han ble troende måtte sociale nødene. Mesterens veies kanskje ikke.

Fred over Guds Israel!

Minnessund st. 22 feb 1936.

Evangelist E. Thoresen.

SPREDTE FELTER

Takk

Vil gjennom «Misjons-Rosten» sende min hjerteligste takk til alle dem som kom mig i håp på min 50 års dag og for de gaver som ble sendt mig fra de forskjellige steder. Herren lønne dere rikelig igjen med et godt, stoppet, rystet og overfullt mål. Vil samtidig sende en takk til alle dem som jeg bodde hos på de forskjellige steder, hvor jeg forkynne evangeliet i 1936. Takk for eders gjestfrihet imot mig og Herrens viderne.

Fred over Guds Israel!

Minnessund st. 22 feb 1936.

E. Thoresen.

På reise med evangeliet

Efter 14 dagers evangeliemøter og bibellesning blandt våre kjære venner på Harestua gikk turen, på apostlene hested i et av Herren velsignet snøvar via Stryken, innover Nordmarka til Sundungs-Kalven og kom frem etter 5 timers marsj til våre kjære elskede søsken Jensen. Det var gjildt å komme i hus og få tort på sig. Var blitt sokk vát på turen.

Herren ga oss et herlig møte. Han hadde selv forordnet det. Herrens herlighet fylte ikke bare huset, men dem som var i huset. (Efs. 5, 18–19.) Den Hellige And delte ut, «for vi hørte dem tale med tungar og herlig pris Gud». Apkj. 10, 46.

Det var ingen stor flokk, men det var en som hadde blitt stor for hjertene, og det var Jesus. Bare Jesus var stor iblandt det som er «dårlig, lavt, svakt, ringeklett og ingenting; for å gjøre til intet det som er noe». (1. Kor. 1, 27–31).

Derefter kom vi til våre kjære venner i Hobol og Garder og jeg fikk mitt herberge hos våre kjære søsken Slangsvold. De har alle sine med sig på himmelveien og to av deres barn, som enda ikke er gått ut av skolen er med og spiller til Herrens ære. Det er lange veier til mestene, men vennene setter stor pris på å komme sammen. Det er sålig å bære frem vidnesbyrdet om Jesus blandt disse elskede venner. Takk mine kjære søsken for deres gode hjertelag og den tjeneste Herren har gitt dere: å tjene de hellige. «Jeg takker min Gud så ofte jeg kommer dere i hu, idet jeg alltid når jeg beder, gjor min bonn for dere alle med glede; på grunn av

ders samfund med mig i arbeidet for evangeliet ifra den første dag og til nu. Det jeg er fullt hviss på dette, at han som begynte en god gjerning i dere vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag.» (Filip. 1: 3–7).

Gjennem ild og vann sitt folk han ofte forer. Men en går med — den store seiersheit i trengsels ild over han for avsig sin store godhet og sin kjærlighet.

Så bli kun stille uti lidens luer, her amyklet blir du som en Kristi brud. Her kroner steper og i glans de funker som ham som er din konge og din Gud.

Slik led det for mig da jeg kom inn til vår kjære bror Hans Utne i Rygge. Han lå syk til døden, men Gud miskunnet sig over ham. Han som er vår sikreste tilflukt i alle livets forhold — vår gode og elskede Jesus bevisste sin makt, berørte ham, reiste ham op og ga ham tilbake til vennene. Han har i mange år vært deres åndelige far. Stanset her noen dager og Herren ga oss en herlig tid — ikke minst under bibeltimen. Det er en flokk av unge brodre som legger høy stor interesse og tyngde i å vidne om Herren. De bygger på Guds ord og da blir det ikke op og ned, men da får det være et redskap for åndens gaver. (1. Kor. 12: 4–14. Efs. 4: 11–13.) Man er da kommet inn i troens hvile og Jesus bor ved troen i hjertet. Anden er da i sitt hellige tempel og man behøver ikke å vente på at den skal komme ovenifra og falle på oss. Det blir et magert forsamlingsliv der ikke denne sandhet og visshet er tilstede. Men når dette er sandhet for oss kan vi strebe etter å få da åndelige gaver i etiskelig mål til menigheten oppbyggelse. «For at de hellige kan bli fullkommengjort til tjenestegjerningen, til Kristi legeme oppbyggelse. (1. Kor. 14: 12, Efs. 4: 14). Det er sørgetlig at det skal være så meget strid om

livet og det overflodige livet. Andens fornemste frukt som er kjærlighet får da liten makt over våre liv.

«Til ordet og til vidnesbyrda.

Jølks så på vandringen videre og tok farvel med mine kjære venner og sesken i Syver Utnes gjestefrie hjem som altid står åpen for Herrens visdom. Den kjærlighet og opofrelse som disse våre kjære venner er så fylt av er dyrebar. Overga dem til «Herren og hans nådesord som er mektig til å oppbygge eller gi eder arevelodd blandt alle dem som er blitt helligede». (Apgj. 20: 32).

Fredshilsen til alle de hellige. (2. Tes. 3:11).

Eders i Ham.

Br. Kjellås.

Fra Askim

Lordag den 6. og sondag den 7. februar hadde jeg den glede og være sammen med vennene i Askim på møter.

Br. E. A. Nordquelle var der også forkynte Guds ord.

Vennene samles til møter i «Folks Rost». Det er et lite, men koselig lokale.

På lerdag var vi ikke mange samlet, men vi fikk erfare hvad Jesus selv sier: «Der hvor 2 eller 3 er samlet i mitt navn, der vil jeg være og velsigne». Det er så godt at Guds velsigner ikke bare når det er mange folk, men han velsigner også om vi er bare noen få samlet. Pris skyde Gud.

Br. Nordquelle talte om nåden i Kristus, hvorefter det var flere som priste Gud for nåden som de hadde oplevd.

Til sendags formiddagsmøtet hadde br. Nordquelle fått en tekst fra Ap. 5, 1–6. Han stanset ved «de 7 Guds ánder som var sendt utover all jorden». Han kan bli fullkommengjort til tjenestegjerningen, til Kristi legeme oppbyggelse. (1. Kor. 14: 12, Efs. 4: 14). Det er sørgetlig at det skal være så meget strid om

På eftm. kl. 5 var det fest. Den blev åpnet med at br. Peder Dahl

Og er nu riket kommet i den enkleste, da blir disse et rike hvor Gud bor, og er det kommet inn i hjemmene da blir hjemmet et sted hvor Gud bor. Og vi vet at Gud er en fredens Gud og hans rike er et Fredsrike. Nu vil vi også først grunden til at freden er borte fra verden, fra landet, byen, bygda, hjemmet og den enkelte. Guds rike er ikke kommet til den enkelte eller til det enkelte menneske. Men hvorfor er ikke riket kommet til den enkelte når så mange ber om dets komme? Vil ikke Gud la det komme? Jo, han vil; men han får ikke la det komme til den enkelte og kanskje også du som leser dette ikke vil tillate det å komme. Vi vet, at et hvert rike har sin hersker eller konge, så også dette rike. Feilen med at Guds rike ikke er kommet er at du, min leser og andre, ikke har lett kongen bestige tronen. Du vil nok han skal komme, og du ber nok om det også. Men selv vil du bestemme hvordan han skal komme. Det er bare to betingelser som han setter, og det er: Den verdens første må jages på der og kongeboligen rentes, så vil han flytte inn. En familie kan jo ikke flytte inn i en leilighet for den som bor der er flyttet ut. Heller ikke vil en familie flytte inn i et skittent hus. Heller ikke vil en konge flytte inn i et urent slott. Og enda mindre Kongernes Konge, Jesus Kristus. Han vil bare flytte inn i en rengjort bolig. Tillat ham derfor, min venn, å fjerne alt smuss fra ditt hjerte. Og finner vi en del av de ting som denne verdens første har bragt der inn, og som gjør hjertet urent. Les disse vers, nevnting for ting av det som bor i et urent hjerte og spør så Kongernes Konge: Bor dette i mitt hjerte? Skulde han så peke på noget for dig, så la ham fjerne det og

Av deres lære fremgår at de trodde på åndsdåpen og ilddåpen. Flere katolske forfattere omtaler at «dette nettopp er et kjætersk innstilling». Det er vanskelig å få klarhet i hvor meget der ligger i deres forståelse av åndsdåpen, men der er vidnesbyrd om tungemåls av gaven. Den eksistens innen slike kretser. Cutton sier i sin bok: «The psychological phenomena of Christianity» følger om middelalderen: «Smittsom eksistase» var ikke almindelig bare på denne tid, men gjennem alle århundrer, ja selv i vår tid. Til «smittsom ekstase» regner han allelags åndelige manufestasjoner, og da i særdeleshet slike som ytter sig ved tungetale, profeti og høielydt lovprisning. Uttrykket er typisk for de kretser som ser helt uforstående på disse ting, men understrekker samtidig kraftig deres stadge eksistens.

Mange kirkehistorikere taler om «ekstatisk-visjonær-prophetisk bølgje» gjennom hele Middelalderen, spesielt fra ca. 1350 og utover. (Säleholms Holmquist). Det er den såkalte kristelige mystikkstid. Edisson Mossiman, som har skrevet en avhandling om tungetalen, historisk og psykologisk undersøkt (tysk), sier idet han omtaler flere besiddere av denne gave: «Lignende fenomen var ikke kjent før i middelalderens mystikk.» Da denne fromhetsinnstilling alltid har vært eiendommelig for de frie vekkelsesbevegelser understrekker dette enn mære gaveres eksistens i denne tid.

24

rense dig ren i sitt blod. Når det så er rent, flytter han inn og overtar regjeringen. Da er det ikke lengst du som regjerer. Heller ikke denne verdens fyrste, djevelen, men Kristus Guds sonn. Når så Guds sonn regjerer, så er jo riket hans. Den norske konge regjerer vel ikke i Sverige? Nei barn i sitt eget land og rike, Norge. Så og Kongernes Konge. Han regjerer bare i sitt rike. Når han så regjerer i dig så er jo riket kommet som du bad om og der hersker fred i dig. Skulde det nu være, at nogen av dere som lese dette fremdeles ber denne bønn uten å ha fått den besvart, så undersøk da om kongens bolig er renset så han kan flytte inn. Opdager du noget, så jag denne ver-

dens fyrste på der og få hjertet rense i lamnets blod, så vil fredsbyrnen flytte inn og all urett utelukkes, først fra dei enkelte hjerte, så fra hjemmet, fra byen, fra bygda, fra landet. Ja, fra hele verden. Guds rike er kommet og vi trenger hverken traktater mere; for fredsbyrnen har sluttet pakt med den enkelte.

Da vil verden som for gjennom krigshyl, gjenlyde av Guds rikes borgers lovsang, som lyder:

Halleluja! for Gud Herren den

allmektige er blitt konge. Halleluja! Frelsen og æren og makten tilherer vår Gud i all evighet. Amen!

Karl M. Risvik.

For dit åsyn

Innsent av O. Karlsen.

«Herre, for ditt syn er all min lengsel (begjæring — gml. overs.) og mitt sukk **er ikke skjult** din åsyn.» Ps. 38, 10.

Hvor godt at vårt trofaste, himmelske far vet om alt! — Hvor godt når sjelen har lært å gå til ham med alt! «Jeg uteser min sorg for hans åsyn.» Utøser eders hjarter for hans åsyn! Ps. 142, 2—3; 62, 9. Hvor forstn-dig!

Mennesker kan missforstå oss og missbruke vår fortrøflighet, men det gjør han aldri. Han tilfredsstiller vår sjels op var ande innerste lengsel og behov. Han bører sig til oss. Gud være lov! Ps. 116. Han har et hjerte som ømmer sig for oss — mere enn noen for sitt svakeste barn. Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår frelsrer og Herre, er vårt faste hvelpunkt. Han elsker oss som han elsker sin egen senn, halleluja! Johs. 17, 22—26.

«Alle mine motstandere er for ditt åsyn.» Ps. 69, 20. Motstanderne er mange — spesielt mot dem som har Kristus i sig. Satan hater «Jesusbarnet». Han satte igang

gjenner Herodes en rasende forfølgelse mot Herren Jesu Kristus straks han var født. Men Gud våket over barnet. Når Kristuslivet skal fødes frem i oss står satan ferdig til å sluke det opp. (Aph. 12)

Men i det himmelske i Kristus er flende under oss. Gud være lovet! Det er Gud — Kristus — som har med motstanderne å gjøre! Når fienden kommer som en flod skal Herrens And opprette banner mot ham.» Es. 59, 19 (eng. overs.). Striden er Herrens! La oss ikke ta striden ut av Herrens hender! «Med sine hender skal han stride for det. (5. Mos. 33, 7), og du skal være en hjelp mot hans fiender!» — «Alle mine motstandere er for ditt åsyn!»

— Ti alle mine veier er for ditt åsyn.» Ps. 119, 168. Hvor godt når sjelen har kommet inn i den hellige vane — å vandre i lyset!

Alle veier for Guds åsyn! — Da Surgeon engang var særlig anklaget av mange motstandere —

sa han følgende udødelige setning: «Mitt liv kan skrives tvers over himlen — jeg har intet å skjule!»

O. Karlsen.

HUSK OSS I BONN

Bed for misjonsarbeidet.

Hjelp oss å sprede bladet.

De to beste i sitt slags!

A.S.O.G. FJELDHØIM, Bergen

Kvitteringer.

Til Berger Johnsen
er videre innkommet:

A. F. Moss	kr. 10.00
K. Halden	kr. 10.00
Ubenevnt, Moss	« 40.00

Til Desmond, India.

Sosteringen i Bethel, Volda ved fru Molla Heidal kr. 50.00 Inga Moum, Trondheim kr. 15.00 Hjertelig takk.

G. Iversen.

Til Karl M. Risvik, Finnmark.

Gaver mottatt av undertegnede til evangelist Karl Risviks virke.

Fra sosteren i «Betel» Volda ved fru M. Høidal 25.00

Fra Ruth til de der trenger mest 10.00

Fra Sv. Shvan, Fr.stad 25.00

Fra A. Gjertsen, Bergen 25.00

H. Antonsen til den eldre dame der er fri for sko 10.00

Ditt fra Elisabet Syvertsen 5.00

K. Larsen til de to fattige gutter 15.00

J. L. Paradis, Bergen 15.00

Telegramanvisning fra ? 10.00

En syk soster, Skoger 5.00

En syster 10.00

Fra brodre og søstre i Vadse 10.00

Fra Joh. Kristiansen. Bygday 30.00

Fra en broder og søster i Drammen 30.00

Fra Emma Holmgren, Lenardsfors, Sverige 20.00

Maria Nilssen, Ljäng, do. 20.00

Johan Johansen Felsby, do 50.00

Ei soster i Fredrikstad 100.00

Tilsammen ink. kr. 410.00

Den frie misjonsvirksomhet

på Betel pr. Skotterud er nu virksomhet igjen etter noe års stillstand.

Predikende brødre som ønsker å besøke oss bedes skrive til

Johs. Schulstad

eller

W. Svan, Magnor st.

hvorfor takkes og kvitteres hjertligst.

Dessuten er kommet en drøf fra fra Hedvik Antonsen, Slemmestad og et par sko fra K. Larsen, Drammen.

Takk for hjertligst.

Skal få lov å sende min hjertligste takk til de enkelte givere som har sendt gaver — både penge og varer for utdeling til nødlidende i evangelist Karl Risviks virkefelt, (Rørvik er trykt feil, som nu er rettet).

Disse gaver som er kommet min adresse er overlevert til evangelist Karl Risvik, hvorfor er kvitteres i «Misjons-Rosten».

Jeg tar forsikre at disse gaver vil bli utdelt blant de nødlidende uten at Risvik tenker på sig selv. Han har ofret sig helt for Herre og der hvor han ferdes blir det vekkelse.

Gud velsigne hans virke og styrke ham til holde ut. Og Gud lønne dere som har og fremdele vil huske ham.

Ærbedigst
Ekspeditor B. Jakobsen,
Skatvik i Senja.

Jesus, den syndfrie.

Av S. H. Lærum.

I en liten bok på 64 sider imøtegår forfatteren den mening at Jesus hadde «synd i kjødet».

Forfatteren går grundig til verks og belyser emnet fra flere hold. Boken er lettles og går like på saken. Den vil leses med utbytte av hvem som helst. Særlig bor slike som står spørrende overfor emnet lese den. Den vil på en grunn klar måte vise dem til bibelens lærer — den eneste som holder.

G. L.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.

NUMMER 6.

Gud g.

på Dette ord er bå
pa samme tid tr
gjor ikke forskjell
sandhet heller at v
nok erkjenner at v
skjell, men Gud u
1. versene for stå
me over hver me
gjor det onde, bå
sker; men h
fred skal times d
gode, både jode
ker. (9. og 10. v
oss at både rett
sin lonn. Det sa
Gal. 6, 7: «Far i
sig ikke spotte;
neske sår får h
Dette er ikke si
men til frelst,
skal alle åpen
domstol for a
igjen hvad der
met, etter det
enten godt eller

Det er derfor
oss som er G
urett mot noe
lide urett. Hv
for å domme
uoverveide s
er. Ved noe
saken kan vi
forhold til sig
vi tenkte, men
gjort urett
igjen. Det hjel
de det i god
nok bli form
ter, men fri
skjed fra Gu
det ved å ho
ord. Må Gu
vil gi oss d
nok i vår år
sitt ord leve
Jesus at vi
Det er her
den nye pa
ning — at
les i oss.
Jesu Krist
verk, hans
har ikke a
forlata, opfylle
sig en un
Gud kan
kraft til
het og sy
fallt gang
lig til å
ke, feiler
sker kan
kristne,
bonneem
troende
«siste ti
skal ure
men det
gjort ut
Gud om